

ἡμεῖς οὖν ἀγαπητοὶ προγινώσκοντες, φυλάσσεσθε, ἵνα μὴ τῆ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου σκριγμου, ἀυξάνετε δὲ ἐν χάριτι, καὶ γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Αὐτὸς ἢ δόξα καὶ νῦν ἕως ἡμεῶν ἀμὲν.

Vos igit̄ dilecti, posteaq̄ p̄moniti estis, caute, ne simul cum alijs nefariorum errore abducti, excidatis a propria stabilitate, sed crescite in gratia, & cognitione domini nostri, & seruatoris Iesu Christi. Ipsi gloria & nūc & in diem aternitatis. Amen.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

ΑΥΤΗΝ αὐτὸς ὁ ἰωάννης ὁ τὸ εὐαγγέλιον γράψας ἐπισέλλει. ὑπομνήσκωμ τοῦς ἡδὴ πῆσεισαντίας εἰς τὸν κύριον, καὶ πρῶτον μὲν ὡς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, οὕτω καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ διολογῆσθαι περὶ τοῦ λόγου. ἀποδεικνύς αὐτῶν εἶναι ἀεὶ ἐν τῷ θεῷ, καὶ διδάσκωμ τὸν πατέρα φῶς εἶναι, ἵνα καὶ οὕτως γινώσκωμ τὸν λόγον, ὡς ἀπαύγασμα θεῶν αὐτῶν εἶναι. θεολογῶμ δὲ, θεηγεῖται μὴ νεώτερον εἶναι ὃ κατ' ἡμᾶς μυστήριον, ἀλλ' ἀρχαῖον μὲν καὶ ἀεὶ τυχεῖν αὐτό, νῦν δὲ πεφανερῶσθαι ἐν τῷ κυρίῳ, ὅς τις ζῶν ἀιώνι, ὃς δὲ ἀληθινός, καὶ δ' αὐτὸν δὲ φησὶ τούτου παρουσίας, καὶ ἐπιφανείας αὐτοῦ τίθησθαι λέγων εἶναι τοῦ, τ, ἐπὶ τὸ λῦσαι τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου, καὶ ἡμᾶς ἐλευθερωθῆναι ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ γινώσκωμ ἡμᾶς τὸν πατέρα, καὶ αὐτῶν τὸν ἡὸν, τὸν κύριον ἡμῶν ἸΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ. γράφει οὖν πρὸς πᾶσαν ἡλικίαν, πρὸς παιδία, πρὸς νεανίσκους, πρὸς γέροντας, ὅτι ὁ μὲν θεὸς ἐγνωσθῆναι, ἡ δὲ διαβολικὴ φήσιν γὰρ λοιπὸν νενίκηται καταργηθέντ' ὁ θάνατος. εἶτα λοιπὸν δι' ὅλης φησὶ ἐπιστολῆς περὶ ἀπάτης διδάσκει, δέλωμ ἡμᾶς ἀλλήλους ἀγαπᾶν, ἐπαθῆναι καὶ ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ἡγάπησε ἡμᾶς, θεηγεῖται οὖν περὶ διαφορᾶς φόβου καὶ ἀγάπης καὶ τέκνων θεοῦ, καὶ τέκνων διαβόλου, καὶ περὶ ἁμαρτίας θανατικῆς, καὶ μὴ θανατικῆς, καὶ περὶ διαφορᾶς πινυμάτων, καὶ λιτῶν διαμαρτυρίας, ποῖον μὲν πνεῦμα ἐκ τοῦ θεοῦ ὄσι, ποῖον δὲ φησὶ πλάνης, καὶ πότε μὲν γίνωσκόμεθα τέκνα θεοῦ, πότε δὲ διαβόλου. καὶ περὶ ποίας ἁμαρτίας ὀφείλομεν ἔχειν ἡμᾶς ἡμᾶς ἁμαρτανόντων, ὃ περὶ ποίας οὐ δ' ἔχειν ἡμᾶς, καὶ ὅτι ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν πλησίον, οὐκ εἰσὶν ἄξι' ὃ φησὶ κλήσεως, οὐ δὲ δάσκατος λέγει τῷ ΧΡΙΣΤΟΥ, καὶ πῶς ἐνόηται ἡ τῶν ἡοῦ πρὸς τὸν πατέρα δεικνυσθῆναι, καὶ ὅτι ὁ ἀρνούμεντ' ὁ μὲν ἡὸν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. διακρίνει δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ, λέγων καὶ ὁ ἰδίον τῶν ἀντιχρίστων, εἶναι δὲ τοῦτ' τὸ λέγειν, μὴ εἶναι τὸν ἡὸν αὐτῶν τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ, ἵνα δὴ ἡμῶν ὡς μὴ οὕτως ἐκείνου, εἰ αὐτὸς εἶπεν εἶναι ὁ ψεύσης, παρὰ τὸ δὲ ὅλης ἐπιστολῆς, μὴ ἀθυμῆν τὸν πισεύοντα τῷ κυρίῳ, εἰ μισοῦσθαι ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ μᾶλλον χαίρειν, ὅτι τ' μῖσος τ' κόσμου, δεικνυσθῆναι τὸν πισεύοντα μεταβεβηκέναι ἀπὸ αὐτ' τ' κόσμου, ὃ εἶναι λοιπὸν φησὶ οὐρανόου πολιτείας. ὃ ἐν τῷ τέλει δὲ φησὶ ἐπιστολῆς, πάλιν ὑπομνήσκει λέγων, ὅτι ὁ τῶν τῶν ἡοῦ, ζῶν ἀιώνιός τις, καὶ φῶς ἀληθινόν, ὃ ἵνα τούτω δουλεύωμεν, καὶ φυλάττωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων.

ARGUMENTVM.

Ationem uerbi, & quod deus ipse sit charitas manifestat, & susurrones fratrum, nec deū scire, nec pios fieri posse, eo usq; differtat, ut esse comprobet homicidas, eo q; odium sit interfectionis occasio.

ΙΟΑΝΝΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΠΙ-
ΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

Qὁ ἄρχῃς, ὁ ἀκηκόα-
μον, ὁ ἐωράκα μὲν ὅτι ἐφί-
θαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐθεσάμε-
θα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐφι-
λάφησαν πρὶ τῷ λόγῳ τῆς ζωῆς, καὶ ἡ ζωὴ ἐφα-
νερώθη, καὶ ἐωράκα μὲν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ κα-
ταγγέλλομεν ὑμῖν πλὴν ζωῆν πλὴν αἰώνιον,
ἣτις ἦν πρὸς τὸ πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν.
ὁ ἐωράκα μὲν καὶ ἀκηκόα μὲν ἀπαγγέλλο-
μεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μετ᾽
ἡμῶν, καὶ ἡ κοινωνία ἣ ἡμετέρα, μετὰ τῷ πα-
τρὶ καὶ μετὰ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, καὶ
ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἢ
πεπληρωμένη, καὶ ἔσιν αὐτῆς, ἡ ἐπαγγελία, ἡμ-
ἀκηκόα μὲν ἀπ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν,
ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστίν, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν
οὐδὲ μία, ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι κοινωνίαν ἔχο-
μεν μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκοτεινῷ περιπατοῦμεν.
Ἐὰν δὲ οὐ μὲν καὶ οὐ ποιῶμεν τὴν ἀλήθειαν, ἐὰν
δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατοῦμεν, ὡς αὐτὸς ἐστίν
ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ᾽ ἀλλή-
λων, καὶ τὸ αἷμα ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ τῷ υἱῷ αὐτοῦ
καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. ἐὰν εἴ-
πωμεν ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἐαυτοὺς πλα-
νώμεν, καὶ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. ἐὰν ὁμο-
λογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶ καὶ
δίκαιος, ἵνα ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας, καὶ κα-
θαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας, ἐὰν εἴπω-
μεν ὅτι οὐχ ἁμαρτήκομαί, ψεύσωμεν ἑαυτοὺς
αὐτοὺς, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Τεκνία
με ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀμαρτήτε,
καὶ ἐὰν ἡ ἀμαρτία πρὸς ἀλήθειαν ἔχομεν πρὸς
τὸν πατέρα

IOANNIS APOSTOLI EPI-
STOLA PRIMA.

Quod erat ab initio, quod au-
diuimus, quod uidimus oculis
nostris, quod perspeximus,
& manus nostrae contrecta-
uerunt, de uerbo uita, & uita manifesta
est, & uidimus & testamur, & annun-
ciamus uobis uitam eternam, quae erat apud
patrem, & manifestata est nobis. Quod ui-
dimus & audiuius, annunciamus uo-
bis, ut & uos societatem habeatis nobiscum,
& societas nostra sit cum patre & filio
eius Iesu Christo. Et haec scribimus uo-
bis ut gaudium uestrum sit plenum. Et
haec est annunciatio quam audiuius
ex ipso & annunciamus uobis, quod de-
us lux est, & tenebrae in eo non sunt ullae.
Si dixerimus, societatem habemus cum
eo, & in tenebris ambulamus, mentimur,
& ueritatem non facimus. Quod si in luce
ambulamus, sicut & ipse est in luce, socie-
tatem habemus inter nos mutuam, & san-
guis Iesu Christi filij eius emundat nos
ab omni peccato. Si dixerimus, pecca-
tum non habemus, nosipsum fallimus,
& ueritas in nobis non est. Si confitea-
mur peccata nostra, fidelis est, & iustus,
ut remittat nobis peccata nostra, & emun-
det nos ab omni iniquitate. Si dixerim-
us, non peccauimus, mendacem facimus
eum, & uerbum eius non est in nobis. Fili
II
oli mei, haec scribo uobis ne peccetis, & si
quis peccauerit, aduocatum habemus apud
patrem

patrem

ἢ πατέρα ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΝ. ΚΑΙ
 ΑΥΤΟΣ ΙΛΑΣΜΟΣ ὅστις ἔστι τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν,
 οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων ἢ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ
 ὅλου τοῦ κόσμου. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκοι
 μεν, ὅτι ἐνώκαμεν αὐτὸν, ἵνα τὰς ἐντολάς
 αὐτοῦ τηρῶμεν. ο λέγωμ ἔγνωκα αὐτὸν
 καὶ τὰς ἐντολάς αὐτῆς μὴ τηρῶν, ψεύσκει ὅστις, καὶ
 ἡ τῶν ἐντολῶν ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστι. ὁ δὲ δὲ τῆς αὐ
 τῆς τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τῶν ἡ ἀγάπῃ τοῦ
 θεοῦ τετελείωται. ἐν τῶν γινώσκοντων, ὅτι
 ἐν αὐτῷ ἐσμὲν. ὁ λέγωμ ἐν αὐτῷ μὴ εἶναι, ὁ φεί
 λει καθὼς ἐκείνος ἠδὲ πᾶτες. Ἐν αὐτῷ οὐ
 ἴσως ἔστι πατήρ. ἀδελφοὶ οὐκ ἐν τῷ καινῷ
 γράφω ὑμῖν, ἀλλὰ ἐν τῷ παλαιῷ,
 ἢ ἔχετε ἀπ' ἀρχῆς, ἢ ἐν τῷ παλαιῷ
 ὅστις ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς. πάλιν
 ἐν τῷ καινῷ γράφω ὑμῖν, ὅτι ὅστις
 ἀληθῶς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία
 παράγεται, καὶ τὸ φῶς ὃ ἀληθὲν ὃν ἡδὲ φα
 νει, ὁ λέγωμ ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀ
 δεφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ὅστις ἕως
 ἄρτι. ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ
 φωτὶ μὴ εἶναι, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι.
 ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκο
 τιά ὅστις, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ
 ὀφείλει ἰδέσθαι ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν περὶ
 ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνο
 μα αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν πατέρες, ὅτι ἐγνώ
 κατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν νεανίσκοι,
 ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρὸν. γράφω ὑμῖν
 πατέρας, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα. ἔγρα
 ψα ὑμῖν πατέρες, ὅτι ἐνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς.
 ἔγραψα ὑμῖν νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐσθε. ὁ
 λόγος τῆς δεξιᾶς ἐν ὑμῖν μὴ νενικήκατε τὸν
 πονηρὸν. μὴ ἀσπάσθε τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν
 τῷ κόσμῳ. ἵνα μὴ ἀσπᾶσθε τὸν κόσμον, οὐκ
 ἔστι ἡ ἀγάπη τῆς πατρὸς ἐν αὐτῷ, ὅτι πᾶν τὸ
 ἐν τῷ κόσμῳ, ἢ ἐπιθυμία τῆς σαρκός, καὶ ἐπι
 θυμία

patrē, Iesū Christū iustū. Et ipse est p̄p̄i
 ciatio p̄ peccatis nostris. non pro nostris
 aut̄ tantum, sed etiam pro totius mundi
 Et in hoc scimus qd' cognouimus eū, si
 mādata eius obseruam⁹. Qui dicit, noui
 eū, & mādata eius nō seruat, mēdax est,
 & in eo ueritas nō est. Qui aut̄ seruat uer
 bum eius, uere in hoc charitas dei perfe
 cta est. In hoc scimus, qd' in ipso sumus.
 Qui dicit se in eo manere, debet sicut ille
 ambulauit & ipse ambulare. Charissimi
 non mandatum nouum scribo uobis,
 sed mandatum uetus, quod habuistis
 ab initio. Mandatum uetus est uerbum
 quod audistis ab initio. Rursum māda
 tum nouū scribo uobis, qd' uerū est in ip
 so, idē uerū est & in uobis, quia tenebræ
 prætereūt, & uerū lumen iam lucet. Qui
 dicit se in luce esse, & fratrem suum odit,
 i tenebris est usq; adhuc. Qui diligit fra
 trem suū, in lumine manet, & offēdiculū
 in eo nō est. Qui aut̄ odit fratrem suū in te
 nebris est, & in tenebris ambulat, & ne
 scit quo eat, quia tenebræ obcæcauerunt
 oculos eius. Scribo uobis filioli, quod re
 mittuntur uobis peccata propter nomē
 eius. Scribo uobis patres, quoniam co
 gnouistis eū qui ab initio est. Scribo uo
 bis adolescentes, quoniam uicistis mali
 gnum. Scribo uobis infantes, quoniam
 cognouistis patrē. Scripsi uobis patres,
 quoniam cognouistis eum, qui ab initio
 est. Scripsi uobis adolescentes, quoniam
 fortes estis, & uerbū dei manet in uobis,
 & uicistis illum malum, ne diligatis mun
 dum, neq; ea quæ in mundo sunt. Si qs
 diligit mundum, non est charitas patris
 in eo, Quoniam omne quod est in mun
 do, concupiscentia carnis est, & concu
 piscentia

θυμία τ' οφθαλμῶν, ἢ ἀλαζονεία τ' εἶς, οὐκ ἔσιμ ἐκ τῶ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τῶ κόσμου ἐσί. καὶ ὁ κόσμος παρὰ γέται, καὶ ἢ ἐπιθυμία αὐτῶ. ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τῶ θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα. πατὴρ δὲ ἔχ' ἄτκ ὡς ἴσ' ἐσί, καὶ καθὼς ἠκούσατε, ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ μὴ ἀντίχριστοι πολλοὶ γενόσασιν. ὅθεν γινώσκουμεν, ὅτι ἔχ' ἄτκ ὡς ἐσίμ, ὅτι ἡμῶν ὅτι ἠλθομ, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ὅτι ἡμῶν. εἰ γὰρ ἦσαν ὅτι ἡμῶν μεμενέκησαν ἐν μὲ ἡμῶν. ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ ἔσιμ πάντες ὅτι ἡμῶν, καὶ ἡμῶν χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τῶ ἀγίου, καὶ οἴδατε πάντα. οὐκ ἔγραψα ὑμῖν, ὅτι οὐκ οἴδατε πῶς ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε ἀπὸ τῶ. καὶ ὅτι πᾶρ ψεύδους ἐκ τοῦ ἀληθείας οὐκ ἔσι. τίς ἔσιμ ὁ ψεύσης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος, ὅτι ἸΗΣΟΥΣ οὐκ ἔστιν ΧΡΙΣΤΟΣ; οὗτος ἔσιμ ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχ' ἡμῶν αὐτῶ ἠκούσατε ἀπὸ τῶ ἀρχῆς, ὅτι ἡμῶν μενέτω. εἰδὼν ὅτι ἡμῶν μενέτω ὁ ἀπαρχῆς ἠκούσατε, καὶ ἡμῶν ὅτι τῶ ἡμῶν, καὶ ὅτι τῶ πατρὶ μενέτω. καὶ αὐτὸς ἔσιμ ἢ ἐπαγγελία, ἢ αὐτὸς ἐπαγγέλατο ἡμῶν πῶς ζωὴ αἰώνιον. τὰ αὐτὰ ἔγραψα ὑμῖν, περὶ τῶ πλανώμετων ἡμῶν, καὶ ἡμῶν τὸ χρίσμα ὁ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι ἡμῶν μένει, ὅτι οὐ χρεία ἔχετε, ἵνα τίς διδάσκη ὑμῶν. ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμῶν περὶ πάντων, καὶ ἀληθὲς ἐσί. καὶ οὐκ ἔσι ψεύδης. καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμῶν, μείνετε ὅτι αὐτῶ. καὶ μὴ τεκνία μείνετε ὅτι αὐτῶ. ἵνα ὅταν φανερωθῶν, ἔχωμεν παρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι τῶ ἀρχῆς αὐτῶ. εἰδὼν ἔιδ' ἡμῶν ὅτι δικαίος ἐσί γινώσκετε, ὅτι πᾶς ὁ πειῶν τῶ δικαιοσύνην ἐξ αὐτῶ γενένηται. ἰδετε ποσὰ πῶς ἀπάτην δεδωκεν ἡμῶν ὁ πατὴρ, ἵνα τέκνα θεῶν κληθῶμεν. διὰ τῶ ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔσιμ αὐτῶ

πισcentia oculorum, fastus facultatum, non est ex patre, sed ex mundo est, & mundus transit & concupiscentia eius. Qui autem facit uoluntate dei, manet in aeternu. Filioli, nouissimu tempus e, & sicut audistis qd' antichristus ueturus sit, etia nunc antichristi multi ceperunt esse. Unde scimus nouissimu tempus esse. E nobis profecti sunt, sed non erant ex nobis. Nam si fuissent ex nobis, permansissent utiq; nobiscu. Sed ut manifesti fierent, qd' non sunt oes ex nobis. Sed uos uncti onem habetis a sancto, & nostis omnia. Non scripsi uobis quasi ignoratibus ueritatem, sed tanq; scientibus eam. Et qm omne mendaciu ex ueritate non est. Quis est medax, nisi is q negat Iesu esse Christum? Hic est antichristus, qui negat patrem & filium. Quisquis negat filium, is ne patrem quide habet. Vos igit quod audistis ab initio in uobis permaneat, si in uobis permanserit quod audistis ab initio, & uos in filio & patre manebitis. Et haec est repmissio, qua ipse pollicitus est nobis, uitam aeterna. Haec scripsi uobis de his qui seducunt uos. & uos unctio nem qua accepistis ab eo, manet in uobis. Et non necesse habetis, ut quisq; doceat uos, sed sicut ipsa unctio docet uos de omnibus, & uerax est, & non est mendacium. Et sicut docuit uos, manete in eo. Et nunc filioli manete in eo, ut cu appa ruerit, habeamus fiduciam, & non confundamur ab eo in aduetu eius. Si scitis qm iustus est, scitote, quod omnis qui facit iusticiam, ex ipso natus est.

Videte qualem charitate dedit nobis pater, ut filij dei nominemur. Propter hoc mundus non nouit uos, quia non nouit eum;

III

q uuit eum;

νω αὐτῶν. Αγαπῆκοι μὲν τέκνα θεοῦ ἔσμεν
 ὅτι ἐφανερώθη, ὅτι ἐσόμεθα, οἶδαμεν ἕ
 ὅτι ἐὰν φανερωθῆ, ὅμοιοι αὐτῶ ἐσόμεθα, ὅτι
 ὁφόμεθα αὐτὸν καθὼς ἐστίν. ἢ πᾶς ὁ ἔχωρ
 πλὴν ἐλπίδα τ' αὐτὴν ἐπ' αὐτὸν, ἀγνίς ἐαν
 τὸν καθὼς ἐκένος ἀγνός ἐστι. πᾶς ὁ ποιῶν
 πλὴν ἁμαρτίαν, καὶ πλὴν ἀνομίαν ποιῆ, καὶ
 ἢ ἁμαρτία ἐστὶν ἢ ἀνομία. Ἐπίδατε, ὅτι ἐ
 κῆμος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
 ἄρειν, καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῶ ὄν ἐστι. πᾶς ὁ ἐν
 αὐτῶ μένων ὄν ἁμαρτάνει, πᾶς ὁ ἁμαρ
 τάνων, ὄν ἔώρακεν αὐτὸν. οὐδὲ ἔνωκεν αὐ
 τὸν. τεκνία μὲν εἰς πλανάτω ἡμᾶς, ὁ ποι
 ῶν πλὴν δικαιοσύνης, δίκαιός ἐστιν, καθὼς
 ἐκέν δίκαιός ἐστιν. ὁ πρὶ τὴν ἁμαρτίαν ἐκ
 διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμ
 τάνων ἐστὶν ἐφανερώθη ὁ ἦος ἔθεῖ, ἵνα λύση
 τὰ ἔργα ἔθ' διαβόλου. πᾶς ὁ γεννημένος ἐκ
 θεῖ, ἁμαρτίαν ὄν πρὶ, ὅτι σπέρμα αὐτῶ ἐν αὐ
 τῶ μένει, καὶ ὄν δ' ἄναγ ἁμαρτάνει, ὅτι ἐκ
 τῶ θεῖ γεννητός. ἐν τούτῳ φανερά ἐστὶ τὰ
 τέκνα τῶ θεῖ, καὶ τὰ τέκνα τῶ διαβόλου.
 πᾶς ὁ μὴ πρὶ δικαιοσύνην, ὄν ἐστὶν ἐκ ἔθ' θεῖ,
 καὶ ὁ μὴ ἐγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶ, ὅτι αὐτὸν
 ἐστὶν ἢ ἀγγελία, ἢ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀ
 γαπῶμεν ἀλλήλους, ὄν καθὼς κἀν ἐκ τῶ πνε
 ροῦ ἦν, καὶ ἐσφραξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶ, καὶ χάρι
 τίν ἐσφραξεν αὐτὸν, ὅτι τὰ ἔργα αὐτῶ πνευ
 τῶ ἦν, τὰ ἔθ' ἀδελφῶ αὐτῶ δίκαια. μὴ θανατέτε
 ἀδελφοί μου εἰ μισεῖ ἡμᾶς ὁ κόσμος, ἡμεῖς
 οἶδαμεν, ὅτι μεταβεθήκαμεν ἐκ τῶ θανάτου
 εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς,
 ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν, μένει ἐν τῶ θά
 νάτῳ. πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶ ἄνθρω
 ποκτόνος ἐστὶ, καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποι
 κτόν ὄν ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῶ μένουσαν
 ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν πλὴν ἀγάπην, ὅτι
 ἐκέν ὅτι ὑπὲρ ἡμῶν πλὴν ψυχῶ αὐτοῦ ἔ
 θηκε, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶ ἀδελ
 φῶν τὰς ψυ

uit eum. Charissimi, nunc filij dei sumus,
 & nōdum apparuit quod futuri sumus.
 Scimus autem quoniam si apparuerit, si
 miles ei erimus. quoniā uidebimus eum
 sicuti est. Et omnis qui habet hanc spem
 in eo, purificat se sicut & ille purus est.
 Omnis qui facit peccatū, idem & iniqui
 tatem facit, & peccatū est iniquitas. Et sci
 tis quod ille apparuit, ut peccata nostra
 tolleret, & peccatū in eo nō est. Omnis q
 in eo manet, non peccat, omnis qui pec
 cat, non uidit eum. nec cognouit eum. Fi
 lioli, nemo uos seducat. Qui facit iusticiā
 iustus est, sicut & ille iustus est. Qui facit
 peccatū, ex diabolo est, qm̄ ab initio dia
 bolus peccat. In hoc apparuit filius dei,
 ut dissoluat opera diaboli. Omnis qui
 natus est ex deo, peccatū non facit, quo
 niam semen ipsius in eo manet, & non
 potest peccare, quoniam ex deo natus
 est. In hoc manifesti sunt filij dei, & filij
 diaboli. Omnis qui non facit iusticiam,
 non est ex deo, & qui non diligit fratrem
 suū. Quoniam haec est annunciatio quā
 audistis ab initio, ut diligatis uos inuicē
 Non sicut Cain ex maligno erat, & occi
 dit fratrem suum. Et propter quid occi
 dit eum? Quoniam opera eius mali
 gna erant, fratris autem eius iusta. Ne
 miremini fratres mei, si odit uos mun
 dus. Nos scimus, quod traslati sumus de
 morte ad uitam, quoniam diligimus fra
 tres. Qui non diligit fratrem manet in
 morte. Omnis qui odit fratrem suum,
 homicida est. Et scitis quod omnis ho
 micida non habet uitam aeternam in se
 manentem. In hoc cognouimus chari
 tatem, quoniam ille animam suam pro
 nobis posuit, & nos debemus pro fratri
 bus ani

φῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι. ὅς δ' ἂν ἔχῃ
 τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀ-
 δευγὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ
 τὰ σπλάγχθνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἢ ἀγά-
 πῃ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτῷ; τέκνιά μου μὴ
 ἀγαπῶμεν λόγῳ, μὴ δὲ γλώσσῃ, ἀλλ'
 ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ, καὶ ἐν τούτῳ γινώσκο-
 μεν, ὅτι ἐκ τῆ ἀληθείας ἐσμὲν, Ἐμπροθε-
 ρῶντων περὶ τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτι ἐὰν
 κατακινήσῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν
 ὁ θεὸς τῆ καρδίας ἡμῶν ἢ τῆ γνώσεως πάντων.
 Ἀγαπῶντες ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγι-
 νώσκῃ ἡμῶν, παρεκκλίναμεν πρὸς τὸν
 θεόν, Ἐὐαίμα, λαμβάνομεν παρ'
 αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐπιτολάς αὐτοῦ τηροῦμεν, Ἐ-
 τὰ ἀρετὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῶμεν, Ἐὐτα
 ἐστὶν ἡ ἐπιτολή αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ
 ὀνόματι τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ. Ἐ-
 ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐπι-
 τολὰν, καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐπιτολάς αὐτοῦ, ἐν
 αὐτῷ μένει, Ἐαὐτὸς ἐν αὐτῷ, Ἐἐν τούτῳ γι-
 νώσκομεν ὅτι μὲν ἐν ἡμῖν ἐκ τοῦ πνεύμα-
 τοῦ ὁ ἡμῖν ἔδωκεν. Ἀγαπῶντες, μὴ παντὶ
 πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ
 πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν, ὅτι πολλοὶ
 ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθησαν εἰς τὸν κόσ-
 μόν, ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τῆ θεοῦ.
 πᾶν πνεῦμα ὁ ὁμολογῆ ἰησοῦν χρισ-
 τον ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν, καὶ
 πᾶν πνεῦμα ὁ μὴ ὁμολογῆ τὸ ἰησοῦν χρι-
 στον ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τῆ θεοῦ οὐκ ἐ-
 στιν, καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀντιχριστοῦ ὁ ἀκηκό-
 ατε, ὅτι ἔρχεται, καὶ μὴ ἐν τῷ κόσμῳ ἐ-
 στί, ἢ ὁ ἡμῶν ἐκ τῆ θεοῦ ἐστὶ τέκνιά, Ἐνεκὴ
 κατε αὐτοῦ, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ἡμῖν, ἢ ὁ
 ἐν τῷ κόσμῳ, αὐτοὶ ἐκ τῆ κόσμος ἐστὶ, διὰ τὸ
 ἐκ τῆ κόσμος λαλῶσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶ ἀκούει, ἢ
 μὴ ἐκ τῆ θεοῦ ἐσμὲν, ὁ γινώσκων τὸ θεόν, ἀ-
 κούει ἡμῶν, ὅς οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν, ἐκ
 τούτο γινώ-

bus animas ponere. Qui uero habue-
 rit substantiā mundi, & uiderit fratrem
 suum necesse habere, & clauserit uiscera
 sua ab eo, quomodo charitas dei manet
 in eo? Filii mei, ne diligamus uerbo,
 neq; lingua, sed opere & ueritate. In hoc
 cognoscimus quod ex ueritate sumus, &
 in conspectu eius suadebimus cordibus
 nostris. Quoniam si condemnet nos cor
 nostrum, maior est deus corde nostro, &
 nouit omnia. Charissimi, si cor nostrum
 non condemnet nos, fiduciam habemus
 erga deum, & quicquid petierimus, acci-
 pimus ab eo, quoniam mandata eius cu-
 stodimus, & ea quæ sunt placita coram
 eo facimus. Et hoc est mandatum eius,
 ut credamus nomini filij eius Iesu Chri-
 sti, & diligamus nos mutuo, sicut dedit
 mandatum. Et qui seruat mandata eius,
 in illo manet, & ipse in eo. Et in hoc sci-
 mus, quod manet in nobis e spiritu quē
 nobis dedit.

Charissimi, ne cuius spiritui credatis,
 sed probate spiritus an ex deo sint, quo-
 niam multi pseudoprophetae exierunt
 in mundum. In hoc cognoscite spiritus
 dei. Omnis spiritus, qui confitetur Ie-
 sum Christum in carne uenisse, ex deo
 est. Et omnis spiritus, qui non confite-
 tur Iesum Christum in carne uenisse, ex
 deo non est, Et hic est ille spiritus anti-
 christi, de quo audistis, quod uenturus
 sit, & nunciam in mundo est. Vos ex
 deo estis filioli, & uicistis eos, quoniam
 maior est qui in uobis est, quæ qui in mun-
 do, ipsi de mundo sunt, ideo e mundo
 loquuntur, & mundus eos audit. Nos
 ex deo sumus, Qui nouit deum, audit
 nos, qui nō est ex deo, non audit nos. In
 q 2 hoc cog-

III

ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα φθι ἀλη-
 θείας, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. Ἀσπικτοί,
 ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ
 ἐστίν, καὶ ὡς ὁ ἀγαπῶν, ἐκ τοῦ θεοῦ γεννητῆς, καὶ
 γινώσκῃ τὸν θεόν. ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν
 θεόν, ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν. Ἐν τῷ τῷ φανερώ-
 θη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ, ὅτι τὸν ἵδον αὐτὸν μονογε-
 νῆ ἀπέσκαλεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζή-
 σωμεν δι' αὐτοῦ. Ἐν τῷ τῷ ἐστὶν ἡ ἀγάπη οὐχ
 ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐ-
 τὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν ἵδον αὐ-
 τοῦ ἰλασμοῦ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. ἀγα-
 πητοί εἰ ὄντως ἠγάπησεν ἡμᾶς ὁ θεός, καὶ
 ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν, θεὸν
 οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. ἕαμ ἀγαπῶμεν
 ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἔν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη
 αὐτοῦ, τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τῷ τῷ
 γινώσκομεν, ὅτι ἔν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἔν
 ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡ-
 μῖν. καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι
 ὁ πατὴρ ἀπέσκαλε τὸν ἵδον σωτήρα τοῦ κόσ-
 μου, ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς
 τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἔν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἔν
 αὐτῷ, ὅτι ἡμεῖς ἐνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν
 τῷ ἀσάπην ἢν ἔχῃ ὁ θεὸς ἔν ἡμῖν. ὁ θεὸς ἀγά-
 πη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ θεῷ μέ-
 νει, καὶ ὁ θεὸς ἔν αὐτῷ. ἐν τῷ τῷ τετελειώθη ἡ ἀγά-
 πη μεθ' ἡμῶν, ἵνα ἄρρηκτὰ ἔχωμεν ἔν τῇ ἡ-
 μέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκείνός ἐστι ὁ ἡ-
 μῖς ἐσμὲν ἔν τῷ κόσμῳ τῷ τῷ. φόβος οὐκ ἔ-
 σιν ἔν τῇ ἀγάπῃ ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἐξωθά-
 λλα τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχῃ. ὁ δὲ
 φοβούμενος οὐ τετελειώθη ἔν τῇ ἀγάπῃ. ἡμεῖς
 ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρώτος ἠγάπησεν
 ἡμᾶς, εἰάν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεόν, ὅτι
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶ, ψεύτης ἐστίν. ὁ δὲ μὴ ἀγα-
 πῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν θεόν οὐ
 δεῖ ἑώρακε πῶς δῶκατ' ἀγαπᾶν. καὶ τάν-
 τῳ τῷ ἔντολόν ἔχομεν ἀπὸ αὐτοῦ, ἵνα
 ὁ ἀγαπῶν

hoc cognoscimus spiritū ueritatis, & spi-
 ritum erroris. Charissimi, diligamus nos
 inuicem, quia charitas ex deo est. Et om-
 nis qui diligit, ex deo natus est, & cogno-
 scit deum. Qui non diligit, non nouit de-
 um, quoniā deus charitas est. In hoc ap-
 paruit charitas dei, quod filiū suum uni-
 genitum misit deus in mundum, ut uiua-
 mus per eum. In hoc est charitas, non
 quod nos dilexerimus deum, sed quoni-
 am ipse dilexit nos, & misit filium suum
 propitiationē pro peccatis nostris. Cha-
 rissimi, si sic deus dilexit nos, & nos debe-
 mus nos mutuo diligere. Deū nemo ui-
 dit unquā. Si diligam⁹ nos inuicem, deus
 in nobis manet, & charitas eius est perfe-
 cta in nobis. In hoc cognoscim⁹, quod in eo
 manemus, & ipse in nobis, quoniam de
 spiritu sancto suo dedit nobis. Et nos ui-
 dimus & testificamur, quod pater misit
 filium suum saluatoreū mundi. Quisquis
 confessus fuerit quod Iesus est filius dei,
 deus in eo manet, & ipse in deo. Et nos
 cognouim⁹, & credidimus charitatē quā
 habet deus in nobis. Deus charitas est,
 & qui manet in charitate in deo manet,
 & deus in eo. In hoc perfecta est charitas
 nobiscum, ut fiduciam habeamus in die
 iudicij, quia sicut ille est, & nos sumus in
 mundo hoc. Timor non est in charitate,
 sed perfecta charitas foras eijcit timorē,
 quoniam timor cruciatū habet. Qui autē
 timet, non est perfectus in charitate, nos
 diligimus eum, quoniam ipse prior dile-
 xit nos. Si quis dixerit, diligo deū & fra-
 trem suum oderit, mendax est. Qui enim
 non diligit fratrem suū quē uidit, deum
 quem nō uidit quomodo potest dilige-
 re. Et hoc mandatum habemus ab eo, ut
 qui diligit

ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ὡς δὲ ὁ πισεύων, ὅτι ἸΗΣΟΥΣ ἔστιν ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, ἐκ τοῦ θεοῦ γεννητῆς, καὶ ὡς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννησαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν. αὐτὸ γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσιν, ὅτι πᾶν τὸ γεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον, καὶ αὐτὸν ἐστὶν ἡ νικῆ, ἡ νικῆ σασαῖ τοῦ κόσμου, ἡ πῆσις ἡμῶν. τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πισεύων, ὅτι ἸΗΣΟΥΣ ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν ἐν ὕδατι καὶ αἵματι, ἸΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι, καὶ τὸ πνεῦμα ἐστὶ τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμα ἐστὶν ἡ ἀλήθεια. ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα. καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν. εἰ πλὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστὶν, ὅτι αὐτὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ, ἡ μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ὁ πισεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἔχει πλὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ, ὁ μὴ πισεύων τῷ θεῷ, ψεύσκει περὶ αὐτοῦ, ὅτι οὐ περὶ αὐτοῦ εἶπεν πλὴν μαρτυρίαν ἢ μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ αὐτὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός, καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστὶν. ὁ ἔχων τὸν υἱόν, ἔχει πλὴν ζωὴν, ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, πλὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πισεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔχετε, καὶ ἵνα πισεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. Ἡ αὐτὴ ἐστὶν ἡ παρεκκῆσια, ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐάν τις αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν, ὅτι ἐάν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὁ αὐτὸς αἰτώμεθα, οἶδαμεν, ὅτι ἔχομεν τὰ ἀιτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ' αὐτοῦ.

Εἰ μὲν τίς

qui diligit deum, diligit & fratrem suū.

Omnis qui credit Iesum esse Christum ex deo natus est. Et omnis qui diligit eum genuit, diligit & eum qui natus est ex eo. In hoc cognoscimus quod diligamus filios dei, cum deum diligimus & mandata eius seruiamus. Hæc est enim charitas dei, ut mandata eius seruiemus, & mandata eius grauiā nō sunt. Quoniam omne quod natū est ex deo, uincit mundum, & hæc est uictoria quæ uicit mundum, fides uestra. Quis est qui uincit mundum, nisi qui credit quod Iesus est filius dei? Hic est qui uenit per aquam & sanguinem Iesus Christus, nō in aqua solum, sed in aqua & sanguine. Et spūs est qui testificat, qm̄ spūs est ueritas. Qm̄ tres sunt q̄ testimoniū dant spūs & aqua & sanguis. & hi tres unum sunt. Si testimoniū hoim accipimus, testimonium dei maius est, qm̄ hoc est testimonium dei qd̄ mai⁹ est, quo testificat⁹ est de filio suo. Qui credit in filiū dei, habet testimoniū in seipso. Qui non credit deo, mendacem facit eū, quia non credit in testimoniū qd̄ testificatus est deus de filio suo. Et hoc est testimoniū, qm̄ uitā æternam dedit nobis de⁹, & hæc uita in filio eius est. Qui habet filiū, habet uitā, qui non habet filiū dei, uitam nō habet. Hæc scripsi uobis qui creditis in nomine filij dei, ut sciatis quod uitam habetis æternam, & ut credatis in nomine filij dei. Et hæc est fiducia quam habemus apud eum, q̄ si quid petierimus secundum uoluntatem eius audit nos. Et si scimus, quod audit nos quicquid petierimus, scimus quod habemus petitiones quas postulauimus ab eo. Si quis q̄ 3 sciuerit

q 3 sciuerit

Εάν τις ἴδῃ τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνον
 τὰ ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ τὸ
 δῶσθαι αὐτῷ ζωὴν τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς
 θάνατον. ἔστι ἁμαρτία πρὸς θάνατον, οὗ πε-
 ρὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἔρωτήσῃ. πᾶσα ἀδικία
 ἁμαρτία ἐστίν, καὶ ἐστὶν ἁμαρτία οὗ πρὸς θάνατον,
 οὐκ ἴδμεν, ὅτι πᾶς ὁ γεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ
 οὐκ ἁμαρτάνει ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ
 τηρεῖ αὐτὸν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐκ ἄφηται αὐ-
 τῷ. οὐκ ἴδμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμὲν, καὶ ὁ κόσ-
 μος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κείται. οὐκ ἴδμεν ἤ
 ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἦκε, καὶ δέδωκεν ἡμῖν
 διάνοιαν, ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν.
 καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ. ἐν τῷ ἴσθ' αὐ-
 τῷ ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΩ. οὗτός ἐστι ὁ ἀληθινὸς
 θεὸς καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος. τέκνια φυλάξατε ἑαυ-
 τούς ἀπὸ τοῦ εἰδώλου. ἀμήν.

sciuerit fratrem suum peccare pecca-
 tum non ad mortem, petat, & dabit ui-
 tam peccantibus nō ad mortem. Est pec-
 catum ad mortē, non pro illo dico ut ro-
 ges. Omnis iniquitas peccatum est, & est
 peccatū nō ad mortē. Scimus, qd' omnis
 qui natus est ex deo, non peccat, sed qui
 genitus est ex deo, seruat seipsum, & ma-
 lus ille non tangit eū. Scimus q' ex deo
 sumus, & mundus totus in malo positus
 est. Scimus autem quod filius dei uenit
 & dedit nobis mentem ut cognoscamus
 illum qui uerus est, & simus in uero, in
 filio eius Iesu Christo, Hic est uerus de-
 us, & uita æterna. Filioli, caute uobis a
 simulacris. Amen.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Τὸ αὐτὸ πρῶτον γράφει καὶ τοῖς τέκνοις αὐτοῦ. ἡ δὲ πρόφασις ἐστὶν
 ἐπιστολῆς, αὐτὴ δὲ ὁρῶν τὰ τέκνα αὐτοῦ καλῶς ἀναστροφόμενα ἐν τῇ πίστει, καὶ πωλ-
 λούς πλάνουσι περιερχομένους καὶ λέγοντας, μὴ εἶναι τὴν παρουσίαν τοῦ ΧΡΙΣ-
 ΤΟΥ ἐν σαρκί, γράφει τὴν ἐπιστολὴν, καὶ πρῶτον μὲν ἀποδέχεται αὐτοῖς τὰ τέ-
 κνα. εἶτα διδάσκει μὴ μεῖωτερον εἶναι τὸ καθήκον μυστήριον παρὰ τὸ πάλιν περὶ ἀγάπης. καὶ
 ἵνα μείνωσι ἐν τῇ διδαχῇ τῇ παροδοθείσῃ αυτοῖς. καὶ λοιπὸν διδάσκει ἀντιχριστὸν εἶναι τὸν
 λέγοντα μὴ ἐν σαρκί ἐληλυθέναι τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ. παραγγέλλει δὲ, ὥς τε τοὺς τοιοῦτους, μὴ δέχε-
 σθαι τινὰ εἰς οἰκίαν, μὴ δὲ λέγειν τοῖς τοιοῦτοις, χαίρετε. καὶ οὕτως τελεσθὶ τὴν ἐπιστολὴν.

ARGUMENTVM

Vsq; adeo ad sanctam fœminam scribit, ut eandem dominam non
 dubitet litteris appellare, eiusdemq; filij testimonium q' ambulent
 in ueritate perhibet.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΙ
ΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

BEATI IOANNIS APOSTO
LI EPISTOLA SECUNDA

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ἐκλέ/
κτῆ κυρία ἢ τοῖς τέκνοις
αὐτῶν, οὗς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀ/
ληθείᾳ, ἵνα οὐκ ἐγὼ μόνος,
ἀλλὰ ἢ πάντες, οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθει-
αν διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν,
καὶ μετ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα. ἔσται καθ' ἡ-
μῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, παρὰ θεοῦ πα-
τρὸς, ἢ παρὰ κυρίου ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ τοῦ
ἡοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ ἢ ἀγάπῃ. ΕΧΑ-
ρημίαν, ὅτι εὗρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου πε-
ριπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολήν ἐ-
λάβομεν παρὰ τοῦ πατρὸς. Ἐνῶν ἐρωτῶσε
κυρία, ὡς ἐντολήν γραφῶ σοι καιμὴν
ἀλλὰ ἢ ἔρχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους. Ἐὰν τὴ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περι-
πατῶμεν κατὰ τὴν ἐντολήν αὐτῆ. Ἄντὴ ἐ/
στὶν ἡ ἐντολή καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵ/
να ἐν αὐτῇ περιπατῆτε, ὅτι πολλοὶ πλά/
νοι ἐσηλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολο-
γῶντες ἸΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ἐρχόμενον ἐν
σαρκί. οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος Ἐὐ ἀντιχριστός,
βλέπετε ἑαυτοὺς, μὴ ἀπολέσωμεν ἀεὶ ἔργα
σάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπλάβωμεν.
πᾶς ὁ παραβαίνων Ἐ μὴ μένων ἐν τῇ δι/
δαχῇ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ, θεὸν οὐκ ἔχει, ὁ μένων ἐν
τῇ διδαχῇ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ, οὗτος (καὶ) τὸν πα-
τέρα (καὶ) τὸν υἱὸν ἔχει, εἰ τὶς ἔρχεται πρὸς
ὑμᾶς, (καὶ) ταύτην διδασκαλίαν οὐ φέρει,
μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαιρετῶ
αὐτὸν μὴ λέγετε, ὃ δὲ λέγων χαιρετῶ, κοινῶ
μὲν τοῖς

Enior electæ dominæ & fi-
lijs ei⁹, quos ego diligo in ue-
ritate, & non ego solus, sed
& omnes qui cognouerunt
ueritatem, propter ueritatē, quæ perma-
net in nobis, & nobiscum erit in æternū.
Erit nobiscum gratia, misericordia, pax,
a deo patre, & a domino Iesu Christo fi-
lio patris in ueritate & charitate. Gaudi-
us sum ualde, quod inueni de filijs tuis
ambulantes in ueritate, sicut mandatum
accepimus a patre. Et nunc rogo te do-
mina, non tanquam mandatum nouū
scribo tibi, sed quod habuimus ab initio
ut diligamus nos mutuo. Et hæc est cha-
ritas, ut ambulemus secundum manda-
tum eius. Hoc est mandatum quemad-
modum audistis ab initio, ut in eo am-
buletis, quoniam multi seductores in-
gressi sunt in mundum qui non confiten-
tur Iesum Christum uenturum in carne.
Hic est seductor & antichristus. Intuemini
uosipfos ne perdam⁹ quæ operati su-
mus, sed ut mercedem plenā recipiamus.
Ois qui transgreditur & non manet in
doctrina Christi, deum nō habet. Qui
manet in doctrina Christi hic & patrē &
filiū habet. Si qs uenit ad uos, & hanc do-
ctrinā nō affert, ne recipiatis eū in domū
nec aue ei dixeritis. Qui em̄ dicit illi aue,
q 4 communi

νῆ ποῖς ἔργοις αὐτοῦ τῆς πονηροῦς, πολλὰ ἔχωμ ὑμῖν γράφειν, ὅνκ ἐβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω ἔλθην πρὸς ὑμᾶς, καὶ σόμα πρὸς σόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἢ πεπληρωμένη. ἀσπάζει τὰ σε τὰ τέκνα φιλί. ἀδελφῆς σου φιλί ἐκλε κτῆς ἀμύ.

communicat operibus eius malis. Cum multa haberem uobis scribenda, nolui per chartam & atramentum. Sed spero me futurū ad uos, & p̄ntem p̄ntibus locuturū, ut gaudiū nostrū sit cōpletū. Salutant te filij sororis tuæ electæ. Amen.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

ΣΤΙΝ ἡ ἐπίστολη πρὸς φιλοξενία, καὶ πρῶτον μὲν ἀποδέχεται τὸν γάϊον, μαρτυροῦν μὲν ὡς πᾶντων, ἐπὶ φιλοξενία, καὶ προέβη τῇ αὐτῇ προθέσει ἐμμένειν, καὶ προπέμπεται καὶ δεξιούσῃ τὸν ἀδελφόν. πάλιν περὶ αὐτῶν μὲν τὴν προσφορὰν ἀποδέχεται, ἀτίεται δὲ διοξέφῃ, ὡς μή τε αὐτῶν παρεχόντα τῆς πῆχοις, ἀλλὰ καλύοντα τοὺς ἄλλους, καὶ πολλὰ φλυαροῦντα. τὸν δὲ τοῦτον λέγει ἄλλοξίονος εἶναι φιλί ἀληθείας, καὶ μηδὲ εἶδέναι τὸν θεόν, δὴ μήτριον δὲ σωίσκοσι μαρτυρῶν αὐτῶν τὰ κάλλιστα.

ARGUMENTVM.

Aium pietatis causa extollit atq; ut in ipsa pietate maneat exhortatur Diotrepē impietatis & superbix causa obiurgat, Demetrio autē bonum testimonium perhibet cum fratribus uniuersis.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ
θεολόγου καθολικῆ
ἐπιστολῆς γ.

EPISTOLA BEATI IOAN
NIS TERTIA.

πρὸς σὺντερος, γάϊον φιλί ἀγαπῆς, ὃν ἐπὶ ἀσπῶν ἐν ἀληθεία, ἀγαπῆς, πρὸς πάντων ἔυχου μάλιστα ἐνοσῶσ, καὶ ὑψίστην, καθὼς ἐνοσῶσ τὰ σε ἡ ψυχῆ. ἐχάρισμα ἐρχομῶν ἀδελφῶν, ὅτι μαρτυροῦντων σὺ τῇ ἀληθεία, καθὼς σὺ ἐν ἀληθεία περὶ πατέρους, μαζοτέρων τῶν ὅνκ ἔχω χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθεία περὶ πατοῦντα, ἀγαπῆς πρὸς ὅνκ ποιεῖς ὁ δὲ ἐν ἐργασίῃ εἰς τὸν ἀδελφόν καὶ εἰς τὸν ξένον. ὁ ἡμαρτύ

Enior Gaio charissimo, quē ego diligo in ueritate. Charissime, de oibus opto ut p̄spere agant, & recte ualeāt, sicut prospere agit anima tua. Gaudisum enim ualde uenientibus fratribus & testimonium perhibētibus ueritati tuæ, sicut tu ī ueritate ambulas. Maius ἡς nō habeo gaudiū, q̄ ut audiā filios meos in ueritate ābulare. Charissime, fideliter facis qcqd operaris in frēs, & in peregrinos qui testi